

מה הרכיבים הנכללים בתחשיב לצורך תקצוב מוסדות החינוך המוכש"ר לפי חוק נהרי?

ת"א 9986-09-15 קתולית נ' עיריית נצרת

במקרה שנדון בפני בית המשפט המחוזי בנצרת הגיש גוף חינוכי המפעיל שני מוסדות חינוך מוכר שאינו רשמי בעיר נצרת תביעה אזרחית נגד עיריית נצרת בטענה כי העירייה אינה מעבירה את מלוא הסכום המגיע לה על פי חוק נהרי. המחלוקת נגעה לרכיבים אותם יש לכלול בתקציב ממנו יש לגזור את ההשתתפות של הרשות המקומית לפי החוק.

בית המשפט סקר ראשית את התשתית הנורמטיבית הנוגעת לחוק נהרי. בית הדין עמד על כך שבהתאם לתקנות הני"ל, הרי שהשתתפות המדינה בתקציב שעות הלימוד של מוסד חינוך מוכר שמתקיימים בו קריטריונים מסוימים, תהא בשיעור של 75% מתקן הבסיס של מוסד חינוך רשמי דומה. כן נקבע כי מוסד חינוך שמקיים חלק מהתנאים יכול להיות זכאי גם להשתתפות יחסית של בין 65% - 70% מתקציביו. במקרה דנן נקבע כי התובעת זכאית לתקצוב מטעם העירייה בשיעור של 70% מהיקף התקציבים המועברים על ידי העירייה למוסדות חינוך רגילים.

לאחר מכן נדרש בית המשפט להכריע בטענות הצדדים בעניין רכיבי התקציב. לעניין זה הסעיפים אשר היו השנויים במחלוקת הינם כדלקמן - **האם מגיע לתובעת דמי השתתפות בגין דמי השכירות, בגין תלמיד חוץ, הוצאות מחלקת החינוך של העירייה נסיעות וטיולים, הוצאות שוטפות לשיפוצים, הוצאת ביטוח תאונות אישיות לתלמידים.**

דמי שכירות

לטענת התובעת בסיכומיה, יש לכלול בחישוב ההשתתפות את "הוצאת שכר הדירה או שווי שכר הדירה לפי חוות דעת שמאיי". בעניין זה הפנתה התובעת לעת"מ 1394-08 מרכז תורני רעננה נ' עיריית רעננה. בעניין הני"ל קבע השופט מודריק כי הענקת שימוש חניס אין כסף במבנים של העירייה למוסדות הרשמיים הנה משום השתתפות בתקציבי אותם מוסדות. מדובר בהשתתפות בתקציב בשווה כסף. לפיכך יש להעריך את השווי במונחי שכירות של מבני החינוך הרשמיים ולגזור מכך את הסכום שהיא צריכה לשלם עבור מבני התובעת. העירייה מנגד הפנתה לחוזר מנכ"ל משרד הפנים מס' 8/2009 אשר קובע כי הוצאות שכירות בעד שכירת מבנים יכללו "ככל שישנן...". נטען כי לעירייה אין כל הוצאות שכירות, ומבני מוסדות החינוך מושא התובענה הינה בבעלות התובעת כך שאין לתובעת כל הוצאות שכירות.

בית המשפט דחה טענה זו של התובעת וקבע כי "לא סביר בעיניי כי התובעת תתקצב על הוצאה שהיא כלל לא הוציאה. עוד אציין כי בניגוד לטענת התובעת הרי שלא הוכח בפניי, כי העירייה משלמת דמי שכירות עבור מוסדותיה הרשמיים". כמו כן הפנה בית המשפט לפסק דין מאוחר יותר (עת"מ מינהליים ת"א 27582-04-11 עמותת בית ספר אורים חינוך וולדורף נ' עיריית רמת השרון) בו נקבע כי היות והרשות אינה מממנת רכיב זה עבור המוסדות הרשמיים לא ניתן לחייב אותה להשתתף בדמי השכירות של המוסד המוכש"ר. כמו כן קבע בית המשפט כי "ברור הוא כי הכללה בתקציב גם מצב של הענקת זכות שימוש במבני העירייה ללא מימון של דמי שכירות מרוקנת מתוכן את המילים "ככל שישנן" (המופיעות בחוזר המנכ"ל), זאת מאחר ולפי שיטת התובעת הלכה למעשה תמיד יהיה לרשות הוצאות בגין כך, וזאת בין אם היא משלמת בפועל ובין אם מוסדותיה משתמשים במבניה בחינם".

תלמידי חוץ

נקבע כי הרשות המקומית אינה חייבת להשתתף בתקצוב של תלמידי החוץ. זאת היות ו"בהעדר שליטה על קליטת תלמידים אלו כבמקרה דנן, הכרה בחובה לתקצוב תלמידים אלו מטילה נטל בלתי סביר ובלתי מוצדק".

נסיעות וטיולים

בית הדין עומד על כך שחוזר המנכ"ל קובע כי "התקצוב האמור יכלול את כל הסכומים המוצאים על ידי הרשות המקומית מתקציבה, לצורך מימון הפעילות השוטפת של מוסדות החינוך הרשמיים". נקבע כי נסיעות וטיולים הם בגדר פעילויות חריגות מחוץ לבית הספר, ועל כן הן אינן מהוות חלק מהפעילות השוטפת ואינן נכללות בחוק נהרי.

ביטוח תאונות אישיות

זה הוא רכיב הממומן על ידי ההורים. בתי הספר גובים את התשלום מההורים והעירייה מבצעת את הביטוח. אמנם, העירייה מכסה את העלות הביטוחים של הילדים שהוריהם לא שילמו רכיב זה ואולם בית המשפט קבע כי ההתחשבות שבין הצדדים דנן צריכה לכלול את המרכיבים שעל המועצה להשתתף בהם במסגרת תמיכתה במוסדות לימוד ולא בתמיכה בתלמידים או הוריהם.

שיפוץ בתי הספר

רכיב זה נדחה היות ולא הוכחו הסכומים שהוציאה הרשות בגין השיפוצים, ולא לגופו של עניין.